

Samen kerken.....

Advent.

Wanneer u deze column leest, begint de komende week de Advent. Zo noemen we in kerkelijke taal de vier weken die voorafgaan aan het feest van Kerstmis. Advent betekent 'Komst'

Ieder jaar bereiden we ons in deze weken voor op de geboorte van de Verlosser. Na vier weken volgen dan een paar min of meer geslaagde feestdagen. En daarna gaat alles weer z'n gewone gang. Er verandert weinig.

Het lijkt dan ook nogal kunstmatig om jaarlijks toe te leven naar een verlossing, waar je weinig van merkt in de praktijk van alle dag. De komst van een Verlosser? Hoezo Verlossing? We zien om ons heen toch dagelijks het tegendeel, zinloos geweld, terroristische aanslagen, ontelbare vluchtelingen die dagelijks Europa binnenstromen. Dat is het beeld wat het journaal onze huiskamers binnen brengt. In plaats van oude woorden klakkeloos te blijven herhalen is het misschien eerlijker toe te geven dat we aarzelingen hebben ten aanzien van de Advent. Is het geen traditie die de kerk ons opdringt maar waarin de bezieling ontbreekt? En toch is er ook een andere stem in mij.

Een stem, die zegt, dat we de Advent niet moeten afschaffen of overslaan.

Want Advent heeft te maken met iets dat verder reikt dan een plichtmatige voorbereiding op een paar feestdagen, eind december.

Het gaat om heel wat meer. Advent gaat om iets heel wezenlijks, n.l. om heel onze levenshouding. Advent wil ons eraan herinneren dat ons leven nooit af is.

Er komt nooit een moment dat we kunnen zeggen: 'Nu zijn we er!'

Dat kun je niet zeggen over een relatie b.v. in je huwelijk, over de verhouding met je kinderen. Je kunt dit ook niet zeggen over je geloof.

Ook in ons geloven zijn we altijd onderweg.

Wie bij zichzelf naar binnen kijkt, zal constateren dat je nu anders in het geloof staat dan twintig jaar geleden. Een mens kan altijd rijpen en groeien.

Eigenlijk is dat iets heel wonderlijks. In veel evangelieverhalen gaat het ook over mensen met wie onderweg iets gebeurt.

Denk aan de blinde man uit Jericho of aan het dochtertje van Jairus of aan de apostel Paulus, die van christenvervolger volgeling wordt van de rabbi uit Nazareth. De bijbel noemt dit bekering, ommekeer, het ontvangen van nieuw elan, dat een leven mogelijk maakt in het voetspoor van Jezus van Nazareth.

Advent nodigt ons uit om na te denken over de vraag hoe je zelf in het leven wilt staan.

Zelfgenoegzaam.... of met open handen ?

Probeer hier voor jezelf een antwoord op te geven.

Ben Dashorst.

Raad van Kerken.

Activiteiten van de Raad van Kerken:

Adventsvesper in Hertme 29 november a.s.

De Raad van Kerken van Borne, Hertme en Zenderen nodigt u van harte uit voor de traditionele Adventsvesper op de eerste advent, zondagavond 29 november om 19.00 uur, in de H. Stephanuskerk te Hertme.

Vol verwachting kijken we uit naar de geboorte van Christus. We verlangen naar licht in deze donkere dagen. Tijdens de vesper zullen we het licht aan elkaar doorgeven en de eerste adventskaars ontsteken.

Mevrouw Riny Trachter gaat voor in deze vesper. Het Dameskoor o.l.v. Dorette Neeskens verleent muzikale medewerking. Organist is Thea de Goede. Bij aanvang zal de groep midwinterhoornblazers iedereen verwelkomen. Na afloop is er gezamenlijk koffie drinken. U bent van harte welkom.